

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

Covarrubias y Leyva, Diego de

Antverpiae, 1610

Cap. X. Qvae Fverit Apvd Vettres Cretionvm Solemnitas Ex Vlpiano Et
Alees Avctoribvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

Dionis, Bruti, Tiberij Gracchi, Symmachi, Boetij, Ottho-
nis, Zonara, & aliorum, id confirmatur, de quibus latè Lu-
dotice Charond, d. lib. 7. Resp. 232. Zuinger. in *Theatr. vite human.*
m. 2. lib. 6. tit. de *seruit.* fol. 788. Thyraeus de *loc. infest.* part. 1. cap. 1.
vbi & cap. & part. seqq. agit de causis cur spectra certa loca
infectent. Item quinam præ cæteris spirituum molestij &
infectibus expositi sint, De generibus eorum an viuentibus
ad hunc *δωροφόρους* vel *εσπασίαντος*. Cur noctu potius, quam
meridie spectra molestant: Quibus denique remedijs pro-
ficari possint; præter multa alia quæ ad hanc materiam
spectant.

CAP. X.

QUAE FVERIT APVD VETTRES CRE-
TIONVM SOLEMNITAS EX VL-
PIANO ET ALIIS AV-
CTORIBVS.

Cernere est verba cretionis dicere.

Et hoc differant; hereditatem cernere, & pro herede se gerere:
quod is qui pro herede se gereret, se tantum ipsa heredem
se esse declararet; vt si auctorem faciat, vel seruis cibaria
mandat. l. pupillus. 9. ff. de *acquir. vel omitt. heredit.* Wefemb. Instit.
de hered. qual. & differ. §. item extraneus lit. A.

Cretionis & aditionis hereditatis etiam symbolum fuit
digitorum percussio. Cicero lib. 3. *Offic. vt digitorum per-*
cusione hares possit scriptus esse, quemadmodum Ante-
dationis, aurium attractio: Manumissionis, palmæ ductus.
Cuius lib. 7. *obseruat. cap. 18.*

Vtitur & alibi sæpe eadem dictione Ci-
cero.

Extat apud eundem Ciceron. lib. 11. *Epist. 12. ad Attic.* infig-
nisde Cretione locus; *Galionis hereditatem creui. puto enim*
cretionem simplicem fuisse quoniam ad me nulla missa est. vbi
cretio simplex dicitur, cum è pluribus hereditibus scriptis
vni cum cretione instituitur, reliqui sine cretione. Itaq;
cum nulla alia cretio ad Ciceronem perlata esset, ex eo
coniciebat neminem alium cum cretione institutum fuis-
se, & cretione simplicem, id est, sui vnus extitisse. vt ad
eam Ciceronis locum obseruabat Simeo Bosius. Notus &
iocus ille quem refert Auctor ad Herennium lib. 4. in eum
qui plurimas hereditates adiit; *Prosperè tu, qui plurimum*
cernis.

Hæc Varro, qui & lib. 5. ita inquit; cerno, di-
ctum à creto.

Libri tamen Veteres sic habent, referente Scaligero; *Di-*
ctum cerno à Cereo, Cereo à Creto. à quo in Saliari carmine
Cerus Manus, id est, creator bonus. atque hinc Ceres dicta,
vt vult Festus, quod omnia creet.

CAP. XII.

APVD VNDEM GRATIANVM DE IVLIANO
CASARE QUAE DAM OBSERVATIONE
DIGNA ADNOTANTVR.

Iuliani Casaris res gestas, facinora, vitam & interitum,
ne historias describam, videre licebit apud Petr. Mexiam
in *vii. Imperator. sparcim* etiã de eo varia in *Thatr. vit. human.*
Sed exactissime omnium Illustrif. Baronius *Annal. tom. 4.*

Quod si non ex omni parte iuxta illorum
ritus viuunt, aut tempori id adscribendū est,
aut finitimorum populorum qui se eis immis-
cuere, confusioni.

Scribit Cuspinianus, dissidentibus inter se Sarracenis
Maugineth Principem Perfidis & Media contra Imbraelē
item Sarracenum Babylonie Principem, auxilia Turcorū è
Caucali portis accersisse, eoique victoriã potitos Sarrace-
nos ad eam desperationem deduxisse, vt Mahometi fide ab
his receptã falsi sint eos in Perfide regnare, atque vnus
fidei vinculum ita vtramque gentem copulasse, vt Sarrace-
ni pro Turcis, & contra Turci pro Sarracenis indiscretã ap-
pellatione aliquando vocati sint: Nunc Turcorum nomen
inualuisse altero penè abolito.

Verfic. SECVNDO OBSERVANDVM ERIT.

Vetus militaris disciplinæ institutum.

Statim enim post exactos Reges Appius consul cum ex-
ercitus fugisset, Capita capite punxit; Cætera vero multitudo sorte de-
cimis quisque ad supplicium lecti. Liu. lib. 11. Quæ decimationis lex
propria Romanis, & patria à Dionysio dicta est lib. 9. quod
ex Appiano etiam constat, dum Cælarem alloquentem tur-
bidos milites introducit; *Vt lege patriã & nona legionis, quo-*
niam ea seditionem maximè cepit, decimum quemque ad mortem ducam.
Vicesimatio interdum, imo & centesimatio adhibita. Capi-
sol. in *Opilio Macrino.* Cum seditiones militares pateretur multo sepius
decimauit, aliquando etiam centesimauit, quod verbum proprium ipsius est,
cum se clementem diceret, quando eos centesimaret qui digni essent deci-
matione atque vicesimatio, & hæc eo Icopo (quemadmodum
tradit Polyb. de *Castramet. Roman.*) vt periculo & metu à sorte
æqualiter omnibus impendente ex exemplo dati hordei ad omnes peruenie-
re, plurimum ex eo more caperetur & terroris, & correctionis. Sed &
Cicero in *Cluentiana* hanc causam expressit; *Statuerunt Maio-*
res nostri vt si à multis esset flagitium rei militaris admissum, sortitione in
quosdam animaduertetur, vt metus videlicet ad omnes, pena ad paucio-
res; perueniret. Plura de his ac cæteris militum penis, vid. apud
Lipf. de *milit. Roman.* lib. 5. *Dialog. 18.* ad Polyb. *ibi.* quod si plures peccasse
coningat, &c. Et Franciscum Luissinum lib. 3. *parerg. cap. 9.*

CAP. XIII.

XVI. ET XVII.

DE LIBRIS S. SCRIPTVRÆ CANONICIS
ET HAGIOGRAPHIS.

Qui libri in canonem non ab Hebræis modo, sed & à
Patribus recepti sint, atque à fidelibus tenendi, Tridentina
Synodus *sessione. 1111.* definiuit.

Dubium, maximè apud veteres, fuit de libro Tobia, Iu-
dith, Esther, & Machabeorum: de quibus videndus Nico-
laus Serarius in *eorundem librorum Prolegomenis*, vbi hanc rem
curiosè excutit. nos pauca delibabimus.

DE LIBRO TOBIÆ.

Liber hic plerisque Patribus Canonicus fuit; Irenæo
lib. 1. cap. 34. vbi Tobiam inter Prophetas recenset; Cypria-
no ad *Quirinum* lib. 3. cap. 16. & 62. & libro de *opere & elemo-*
synis. sub initium. & *epist. 52.* vbi contra Nouatianos hinc fidei
dogma probat; Hilario, qui in *Psalm. 129.* ex Raphaelē ad
Tobiam loquente, probat; Angelos esse, & pro homi-
nibus intercedere; Ambrosio, qui librum integrum de
Tobia ex isto scripsit & *ca. 1.* huc librum vocat prophetiam
& cap. 2. ipsum Tobiam prophetam; Chrysostomo *homil. 15. ad*
Hebræos; Clemēt Alex. lib. 1. *Stromatiff.* qui libri huius in *Chro-*
nologiã sacrã meminit; D. Augustino lib. 2. de *dōctrina Chri-*
stiana cap. 8. & *serm. 226.* lib. de *cura pro mortuis* cap. 3. & lib. 1. de *ciuit.*
e. 13. & *tract. 13.* in *Ioanm.* & *serm. 18.* in *Matth.* Accedunt duo *Con-*
cilia, Carthaginense circa annum 419. & Tridentinū *sess. 4.*